

8 Φεβρουαρίου: Εορτάζει ο Προφήτης Ζαχαρίας

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 8 Φεβρουαρίου, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του [Προφήτου Ζαχαρίου](#), του Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου του Στρατηλάτου και του Αγίου Μακαρίου Επισκόπου Πάφου.

- Γράφει ο Θεόδωρος Ρόκας, Θεολόγος – Υποψήφιος Διδάκτωρ Ερμηνευτικής Θεολογίας

Προφήτης Ζαχαρίας, ο κήρυκας της ελπίδας

Ο προφήτης Ζαχαρίας, του οποίου το όνομα σημαίνει «μνήμη Θεού» ήταν γιος του Βαραχίου (δεν είναι ο Ζαχαρίας ο γιος του Βαραχίου που φονεύθηκε μεταξύ του ναού και του θυσιαστηρίου, από τους Ιουδαίους, όπως αναφέρει ο Κύριος στο Ματθ. 23,35) και εγγονός του Αδδώ (Ζαχ. 1,1), καταγόταν από ιερατικό γένος (Νεεμ. 12,4-16) και όχι μόνο παρότρυνε το λαό μαζί με τον προφήτη Αγγαίο, που προηγήθηκε αυτού (Ζαχ. 2 - 9) να συνεχίσει το έργο της ανοικοδομήσεως του Ναού της Ιερουσαλήμ που είχε διακοπεί, αλλά υπήρξε διοργανωτής και υποστηρικτής της κοινότητας των Ιουδαίων που παλινόστησε στην Ιουδαία.

Στο βιβλίο του Ζαχαρία γίνεται λόγος μόνο για το όνομα του προφήτου. Εάν ο Ζαχαρίας ήταν και αυτός ιερέας δεν είναι δυνατόν να το γνωρίζουμε. Το ιστορικό, κοινωνικό και πολιτικό υπόβαθρο δράσης του Ζαχαρία είναι το ίδιο με του προφήτη Αγγαίου. Ο Ζαχαρία δηλ. κλήθηκε στο προφητικό αξίωμα τον 9ο μήνα του 4ου έτους της βασιλείας του Δαρείου του Υστάσπου (521-486 π.Χ.), 2 μήνες αφότου κλήθηκε και ο Αγγαίος. Η περίοδος αυτή για τον ιουδαϊκό λαό ήταν περίοδος απελπισίας λόγω της έλλειψης χρημάτων για την ανοικοδόμηση του ναού και της πόλεως της Ιερουσαλήμ. Μέσα σε αυτή την απελπιστική κατάσταση εμφανίστηκε ο Ζαχαρίας δίνοντας ελπίδα και θάρρος στους Ιουδαίους μέσω του κηρύγματός του, προμηνύοντας την έλευση του Μεσσία και την αποκατάσταση του λαού από Αυτόν.

Με τους προφήτες Ζαχαρία και τον Αγγαίο, η προφητεία επιτυγχάνει την πολιτική της επιτυχία παρόλο που οι προφήτες αυτοί δραστηριοποιούνται για μικρό χρονικό διάστημα. Ο Αγγαίος εκφωνεί τον πρώτο του λόγο τον Αύγουστο του 520 π.Χ. ενώ ο Ζαχαρίας τον Οκτώβριο ή Νοέμβριο του ίδιου έτους. Το Δεκέμβριο του 520 π.Χ. τίθεται πανηγυρικά ο θεμέλιος λίθος του Ναού. Παρόλο που ο Ζαχαρίας δεν πρόλαβε να ζήσει τα εγκαίνια του Ναού το 515 π.Χ., οι προφητείες του περί ανοικοδομήσεως του Ναού εκπληρώθηκαν πανηγυρικά και η προφητεία βρήκε τεράστια απήχηση στη συνείδηση του ιουδαϊκού λαού, με αποτέλεσμα να γίνεται λόγος ότι ο Ζαχαρίας και ο Αγγαίος υπήρξαν οι πιο «πετυχημένοι» προφήτες ολόκληρου του Ισραήλ.

Το βιβλίο του προφήτη Ζαχαρία είναι από τα δυσκολότερα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης λόγω των συμβολισμών και των οραμάτων. Περιέχει οράσεις και προφητείες που αναφέρονται στην ανοικοδόμηση του ναού και τη μεσσιανική και εσχατολογική εποχή, αποτελείται από 14 κεφάλαια και διαιρείται ως εξής: α)

τμήμα: Ζαχ. 1,1 – 8,23 και β) τμήμα Ζαχ. 9,1 – 14,21.

Κέντρο του κηρύγματος του προφήτη Ζαχαρία αποτελεί, όπως και του Αγγαίου, η ανοικοδόμηση του Ναού. Η οξυδέρκεια του Ζαχαρία του κατέστησε εμφανή τον μεγάλο κίνδυνο που διέτρεχε η αρτισύστατη ιουδαϊκή κοινότητα να αφομοιωθεί από τους γύρω λαούς. Μοναδικός τρόπος για να μη συμβεί τούτο αλλά και για να αναβιώσει η θρησκεία του μόνου αληθινού Θεού και να αντιδιασταλεί ο λαός του Θεού προς τα έθνη αποτελούσε το γεγονός της ανοικοδομήσεως του Ναού, ο οποίος θα μπορούσε να συσπειρώσει το λαό γύρω από αυτόν, διότι ο Ναός αποτελούσε για τους Ιουδαίους το κεντρικό σημείο της λατρείας και της κοινότητάς τους.

Η μνήμη του προφήτη Ζαχαρία τιμάται την 8η Φεβρουαρίου.

(Πηγή: pemptousia.gr)